

Fredens upprättande och krigets förgörande

Berggren, Anders

16 A Br.

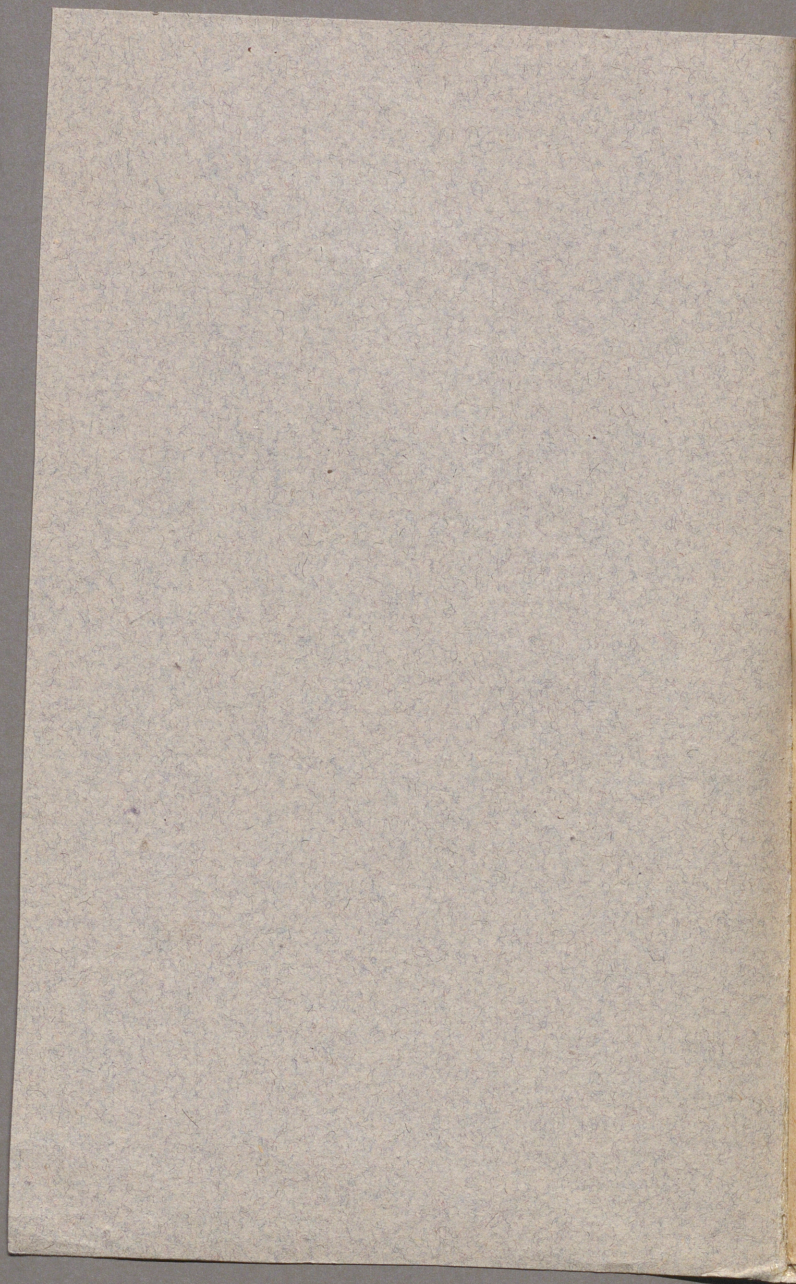

BERGGREN

Philos.

(35)

Fredens upprättande

och

Krigets förgörande.

Några ord i sinom tid, som Gud befallt mig att fungöra åt de utlandets konungar och monarker, som äro begifna på krig och ärelystnad.

Gud hafver låtit smort eder till konungar och regenter för att styra och leda folket, hvar uti sitt rike, samt skaffa den nödställde hjälp, och den lidande rätt: men ingalunda att i skolen föra krig och dräpa folk samt ödelägga för hwarandra städer och byar. I ären sämre än osfäliga djur, såsom bien. Dessa äro efter naturen skapade med en Wise uti hwarje kupa, och de låta sig godt nöja med att wara styre öfwer sin egen hop, om den är liten eller stor, utan att störa eller oroa sin granne.

Huru många få icke lida stor nöd för eder skull, och dessa önska we och förbannelse öfwer krigets olyckliga öde, och hjälpsa soldaten, änskönt han är tvingad att med sin mun ropa: Gud beware eders höghet; så tänker han likväl i sitt hjerta att satan måtte ta dig; och hwem kan hindra tankarne i des uppstigande fart.

Huru många menlösa och oskyldiga barn måste icke gråta och klaga öfwer att wara i saknad af en huld fader, samt en förjande moder som måst lemna sin man åt krigets blodiga bana, utan att hysa minsta hopp att någonsin få se honom mer, och är i saknad af det nödwändiga åt sig och de de sina.

Till att föra krig, förderfwa och ödelägga gods och egendomar, och många menniskolif blifwa tillspillogifna, och mer än många äro störtade uti nöd och elände; detta är emot Gud och Hans heliga lag, och sjelfwa menniskoblodet ropar hämnd öfwer de som äro wällande till denna olycka; liksom Abels blod ropade till Gud. 1 Mos. 6: 4—10.

På slagfältet resen i edra stridsfanor, för att wisa hwem segren blifwit tillhörig, och ett glädjehrop höres från de winnande att de kunnat dräpa så många tusen och blifwit rådande öfwer walplatsen.

Detta ljuder icke wäl i Guds öron, ty han hafwer en gång förbjudit dräp, och Jesus säger den som tager till swärd han skall förgås dermed, och det kommer wisserligen att ega rum. Krig kan aldrig komma till någon nytta eller fördel, skulle det också lända till någon winst eller båtнад.

Huru länge kan detta vara? kanhända några dagar, månader eller år, och denna jordens fåfänglighet är ingenting att strida för; Jesus säger: I skolen icke församla egodelar på jorden. Matth. 6: 19. Ty här fins ej annat än fåfänglighet under solen Salomons pred. 1: 14. En jemmerlig och usel ting är lifwet, tar snarligt slut. Sw. psb. Nr: 391 och Jesu lära måste wi alla efterleswa, så wida wi wilja blifwa Honom tillhörige, och salige warda wid tidens slut.

Nu beder jag eder på min Gud och Herras befallning: Slutet frid, och görer icke afseende på någon winst eller timliga fördelar, som snarligt försvinner. Gud har hört sitt folks nödrop, under krigets härjning, och för den skull måste jag skrifa

hårom. Ty att krig och blodig klådnad skall uppbrännas och af eld förtårdt warda Ef. 9: 5. Dricker eder glas och spisen eder mat tillsammans såsom förlikning, blott älskar wålgång, och frid, på det Hans herrådöme skall stort warda, och på friden ingen ända, v. 7, så är Jesu befallning, och Han säger, du skall vara din tråtobroder benågen till wånskap snarliga. Matth. 5: 25 och den som är af Gudi, han lyder Jesu ord.

Om tyfka regenten varit af Gudi, då franska kejseren förklarade krig mot Tyssland, då hade han swarat sålunda:

Är det nu så, att du icke kan leswa, vara nöjd och belåten med att vara herre och regent öfwer Frankrike, utan du will äfwen vara rådande öfwer mitt, då will jag med nöje lemna det, utan att föra krig, eller utgjuta blod, wi blotta icke våra swärd, wi utkasta icke ett öre för att göra motstånd, ty Jesus säger, om någon will taga din fjortel ifrån dig, låt honom hafwa kåpone med, Matth 5: 40 jag går icke ifrån Guds lära och föreskrift, jag måste hålla den ed jag en gång lofwat jag kan icke misbruka det embete, som jag af Gud blifwit anförtrodt. Om alla monarker, på hela jorden på så sätt beswarade sin fiende, skulle aldrig, i werlden krig ega rum, den som yppar krig han är af jatan förledd och ingiswen, men låter honom icke förleda eder till något ondt, som strider emot Gud, och så så en ända med försträckelse. Tyfka regenten som icke är af Gudi, hwilket wisade sig för några år tillbaka, då han war nog hård, att med krig bringa under sig en del af Danmarks område, eller med Gud och hans heliga ord öfwerensstämmande.

Att föra krig är ett högst wederstyggligt företag och osjäligt beteende; huru många tusen människor har icke blifwit störta i största nöd, uselhet och elände, och måst lemna sina hus och boningar, för att undfly den härjande faran, och hvarje kristen själ på hela jorden måste deltaga i deras swära belägenhet, — men I som ären wällande till deras nöd och elände, — I ären utan medlidande, barmhertighet, hjertkänsla, I tänken icke efter att Gud skall en gång fordra eder till räknenskap, och answar för det onda, som utöfwas och bedrifwes i tiden, att strida för denna jorden och dess fåfänglighet är en stor galenskap, ty den skall snart förgås, Matth. 24: 35 om I nu slutar fred som Gud genom mig befallt eder, då warder glädje i himmelen och på jorden, och en englaröst höres som säger, ära ware Gud i höjden, och frid på jorden och menniskomen en god wilje, Luc. 2: 14. Gud will alla menniskor wäl, blott wi efterfölja hans wilja, råd och föreskrift, som förenar sig med frid, och wälbehag. Salige äro de fridsamme, ty de skola kallas Guds barn, Matth. 5: 9.

Skulle nu öfwerheten och regenterna icke wilja åtlyda Guds kallande röst, som jag på hans befallning förkunnat hafwer, då will Gud tala till underfåtarne och krigsmagten på hela jorden, med bön och åkallan, att aldrig gå ifrån honom, utan blifwa wid hans heliga lag, lära, wilja och befallning, samt aldrig glömma, att mer lyda Gud än menniskor.

Dr. nu Gud kunde winna endast till en början tusen man af krigsmakten på sin sida, som älskar frid, älskar Gud, will gerna lyda hans bud,

och will alltid mer lyda Gud än menniskor, och desse Guds män får då order från regenten för kriget att de skola ut mot fienden, med sina mordwapen, för att i striden antingen lefwa eller dö, och desse då swara, wi wilja för ingen del gå emot Gud, och hans bud, ty han hafwer förbjudet dråp, och eders höghet befaller, att wi skola skjuta, dräpa och förgöra vår nästa.

Hwilket skola wi nu göra? jo wi påminna oss att wi skola mer lyda Gud än menniskor.

Wi göra det icke.

Och desse mot öfwerheten olydige män, blifwa då dömda efter krigslagen, att arkebuseras och dö, — detta wore en herrlig död, en salig och lycklig död, att dö för Jesu läras skull, för Guds lydnds skull, och om jag skulle dö, kunde jag aldrig finna färare eller lättare död, ty då kan wi vara förvisjade att dö i Guds wäld och blifwa hans tillhörighet, och Jesu medarfwingar i ewigheten; och huru många tusen gånger är icke bättre att dö en sådan död, än gå i kriget, och der stupa, falla och dö i djefwulens wäld, ty icke kan en mördare komma till Gud, i samma ögonblick som illgerningen sker, likaledes en krigare, som af wrède är uppsatt till mord. En tyf skänker uti sitt hjerta: ack om jag kunde mörda hela franska hären! Motståndarne bära samma förbittrade tanke, och är således solklart att de affomna under satans wälde och hans tyranni, hwilka han behåller till domedag, men då skall han återlemna dem, såwida Gud är Gud och jag är menniska.

Nu kommer domen att försiggå på de förut nämnde Guds män som icke wille lyda öfwerheten,

och gå emot Guds bud, wilja och befallning, order gifwes ut, och wissa män, omkring 12, skola skjuta på hwar och en af de dömda, och desse beordrade swara med samma Gudaröst: wi kunna icke göra det Gud har förbjudit. Wi hwarcken kunna, wilja eller böra döda våra bröder; ty dräpa är djefwulens gerningar, Joh. 8: 44 och sådant är icke af Gud tillåtet; wi måste alltid mer lyda Gud än menniskor, och wi wilja heldre dö en oskyldig dö, likfom våra bröder.

På så sätt kommer hela frigsmagten till att falla uti Guds händer och stå under Hans lydriad.

Låt dem sedan sjelfwe föra deras förbannade mordwapen och sjelfwe betala sina onödige kostnader, och we den, som tager mordwapen uti sin hand, i affigt att dermed dräpa eller göra skada, ty han kommer i fiendskap med Gud, och föraktar hans bud, samt gör Jesus en frätande sorg, och sig sjelf en förlust af Guds rike.

Nu will Gud äfwen tala några ord till underfåtare, och de unga män som äro i de åren, att kunna utfordras i strid för att mörda, dräpa och bränna.

J skolen wara öfwerheten underdånige med all möjlig aktning, lydriad, trohet och flit, uti allt hwad som icke strider emot Gud och Hans bud, wilja och föreskrift, samt aldrig glömma de löften i en gång lofwat att affäga sig djefwulen och hans wäsende.

Om nu så skall hända att öfwerheten will utfordra eder i frig, som är stridande emot Gud och Hans bud, så lyder icke dessa orden utan swarer med en underdånig och wänlig min, att wi hwarcken

kunna, böra eller göra det som strider emot vår Gud och skapare och wi måste mer lyda Gud än menniskor, Apostl. g. 5: 27, och wi wilja långt heldre dö af öfwerheten hemma, och våra ben få hwila hos våra fäders ben och våra själar hamna hos Gud, än komma i krig och dö i jatans wäld.

På detta sätt skall en ewig frid upprättas, och då warder glädje i himmelen, som säger frid på jorden menniskorna en god wilja. Gud will alla wäl och han hafwer hört sitt folks nödrop under krigets härjning, och derföre sändt mig, att i sitt ställe uppmåna fred till Guds ära och menniskors nytta och wälgång, och jag will åtaga mig att med Guds hjelp och egen person afstyra allt mot vårt land anfallande krig, utan minsta kostnad eller blodsutgjutelse; ty med swärd och landets krigsmakt är en omöjlig sak att winna seger öfwer en flera gånger starkare fiende.

Det skulle wara en förunderlig Gud, om han icke skulle straffa sådana lagbrytare som föra krig. Gud hafwer tillsatt dem att efterse att hans lag blifwer hållen och hans wilja efterföljd.

Öfwerheten sjelf har stadgat en lag som är i likhet med Guds lag, och straff är pålagdt de som bryta häremot, såsom mordbrännare, mördare, röfware o. s. w., desse måste undergå straff eftersom brottet är till, och desse som anföra krig och bryta både Guds och egen lag, desse skola en gång stå med blygel inför Guds ansigte, och ett åtlöje för hela werlden. Wi underfåter i nordens riken böra tacka och lofwa Gud, som gifwit oss god och christligt sinnad öfwerhet, som älskar frid, stillhet och wälgång. Salige äro de fridsamme ty de

skola kallas Guds barn. Matth. 5: 8. Vi böra också bedja för dem att de måste styra och föra sitt embete till Guds ära och underfjätare till nytta och välbehag.

Här finnes en del skriftlärdade och såfallade läsare, som icke wilja tro Jesu ord, de wilja icke tro sanningens anda, de wilja icke medgifwa Guds wilja, de wilja icke låta Jesus få det honom tillhörer, de tala icke att se hwad sanningens anda genom mig förkunnadt hafwer, utan låter lågorna affspisa Guds verk.

Huru skall menniskan sin werld ostraffelig genomgå? jo, när hon håller sig efter Guds ord, åtklyder Hans lag, wilja och befallning, hwilket alla menniskor böra iakttaga, såwål konungen på tronen, som tiggären i fojan, ty wi skola alla snart nog fram för Christi domstol, och göra räkenskap för sitt i tiden innehafda kall. Matth. 12: 36.

Det är swårt att vara Guds tjenare, och förkunna hans wilja, som är att alla menniskor skola efter utståndet straff en gång frälste warda, 1 Tim. 2: 4. Detta will satan och hans wänner icke höra talas om, och han har många på sin sida, som göra motstånd, till djefwulens glädje och eget förders. Sycklig är den som underkastar sig Guds wilja och icke gör det omöjligt som Gud kan göra möjligt, Matth. 19: 26 och wi bedje uti bönen fader vår: Ske din wilje. Den som så gör och tror, han är min broder och syster Matth. 12: 50.

Anders Berggren, Malmö, Skifwarp, Öremölla, utgifwaren af "Liffens bok."

